

राज्यं राजत्वं तत्कामो मनूदेवान्मन्वंतरपालान् राज्ञः कर्म राज्यम् तत्कामो विश्वान् देवान् इति विशेषः अभिचरन् शत्रुमरणमिच्छन् निर्ऋतिराक्षस
म् कामकामः भोगेच्छुः अकामः वैराग्यकामः पुरुषं परंप्रकृतिव्यतिरेकोपाधिमीश्वरम् ॥ ९ ॥ अकामः एकांतभक्तः उक्तानुक्तसर्वकामो वा पु
रुषं पूर्णं निरुपाधिम् ॥ १० ॥ पूर्वोक्तनानादेवतायजनस्यापि संयोगपृथक्त्वेन भक्तियोगफलत्वमाह एतावानिति इंद्रादीनपियजताम् इहतत्तयज
नेन भागवतानां संगतो भगवत्यचलो भावो भक्तिर्भवतीति यत् एतावानेव निःश्रेयसस्य परमपुरुषार्थस्योदयोलाभः अन्यत्तु सर्वतुच्छमित्यर्थः ॥ ११ ॥
भागवतसंगतइत्यनेन सूचितां हरिकथारतिस्तौति ज्ञानमिति यत् यासुकथासु ज्ञानं भवति कीदृशम् आसर्वतः प्रतिनिवृत्तमुपरतं गुणोर्मिणां रागादीनां
चक्रं समूहो यस्मात्तत् उत अनंतरंतद्धेतुरात्मप्रसादश्च यत्र यासु मनः प्रसादहेतुर्गुणेषु विषयेष्वसंगो वैराग्यं च उभयत्रेति पाठे इहामुत्रचगुणेष्वसंगः

राज्यकामो मनूदेवान् निर्ऋतिं त्वभिचरन् यजेत् ॥ कामकामो यजेत् सोममकामः पुरुषं परम् ॥ ९ ॥ अकामः सर्वका
मो वा मोक्षकाम उदारधीः ॥ तीव्रेण भक्तियोगेन यजेत् पुरुषं परम् ॥ १० ॥ एतावानेव यजतामिह निःश्रेयसोदयः
भगवत्यचलो भावो यद्वा गवतसंगतः ॥ ११ ॥ ज्ञानं यदा प्रतिनिवृत्तगुणोर्मिचक्रमात्मप्रसाद उत यत्र गुणेष्वसं
गः ॥ कैवल्यसंमतपथस्त्वथ भक्तियोगः को निर्वृतो हरिकथासुरतिं न कुर्यात् ॥ १२ ॥ शौनक उवाच इत्यभि
व्याहृतं राजानि शम्य भरतर्षभः ॥ किमन्यत् पृष्टवान्भूयो वै यासकिं ऋषिकविम् ॥ १३ ॥ एतच्छुश्रूषतां विद्वन्सूतनो
र्हसिभाषितुम् ॥ कथा हरिकथोदर्काः सतांस्युः सदसि ध्रुवम् ॥ १४ ॥ स वै भागवतो राजा पांडवे यो महारथः ॥ बाल
क्रीडनकैः क्रीडन्कृष्णक्रीडां य आददे ॥ १५ ॥ वै यासकिं श्रुत्वा भगवान्वासुदेव परायणः ॥ उरुगायगुणोदाराः सतां
स्युर्हिसमागमे ॥ १६ ॥ आयुर्हरति वै पुंसामुद्यन्तस्तंच यन्मसौ ॥ तस्य ते यत्क्षणो नीत उत्तमं श्लोकवार्तया ॥ १७ ॥

कैवल्यमित्येव संमतः पंथायो भक्तियोगः निर्वृतः श्रवणसुखेन अन्यत्रा निर्वृत इति वा तासु हरिकथासु को रतिं न कुर्यात् ॥ १२ ॥ अभिव्याहृतमु
क्तम् ऋषिपरब्रह्मदर्शिनम् कविशब्दब्रह्मनिष्णातम् ॥ १३ ॥ श्रवणेच्छायां हेतुः हरिकथा एव उदर्कः उत्तरफलं यासुताः कथाः सतां भागवतानां स
दसि सभायां स्युः ॥ १४ ॥ एतत्पंचयतिसवा इति द्वाभ्याम् कृष्णपूजादिरूपां क्रीडां यः स्वीकृतवान् ॥ १५ ॥ उरुगायस्य गुणैरुदाराः महत्यः कथाः
स्युः ॥ १६ ॥ किंच दृष्टैव क्षीयमाणमायुर्हरिकथया सफलं कुर्वित्याशयेनाह त्रिभिः आयुरिति असौ सूर्य उद्यन् उद्वच्छन् अस्तमदर्शनं च यन् गच्छ
न् यत् येन क्षणो नीतः तस्य आयुः कृतेव र्जयित्वा दृष्टैव हरति ॥ १७ ॥